

Żądania strony skarżącej

1. Stwierdzenie, że

— uzależniając przywóz, posiadanie i sprzedaż gatunków ptaków urodzonych i wychowanych w niewoli, legalnie wprowadzonych na rynek w innym państwie członkowskim, od restrykcyjnych przesłanek nakładających na zainteresowane podmioty gospodarcze działające na tym rynku obowiązek zmiany oznakowania gatunków w sposób odpowiadający szczególnym wymogom ustawodawstwa belgijskiego i nie uznając oznakowania dopuszczonego w innych państwach członkowskich ani certyfikatów wydanych w tym celu przez władze CITES,

— pozbawiając kupców możliwości uzyskania zwolnienia z zakazu posiadania rodzimych ptaków europejskich legalnie wprowadzonych na rynek w innych państwach członkowskich,

Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 28 WE.

2. Obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dekrety królewskie z dnia 9 września 1981 r. o ochronie ptaków w Regionie Flamandzkim i z dnia 26 października 2001 r. w sprawie środków dotyczących przywozu, wywozu i przewozu pewnych obcych gatunków dzikich ptaków zawierają uregulowania, które: 1) poddają przywóz, posiadanie i sprzedaż gatunków ptaków urodzonych i wychowanych w niewoli, legalnie wprowadzonych na rynek w innym państwie członkowskim, restrykcyjnym przesłankom nakładającym na zainteresowane podmioty gospodarcze działające na tym rynku obowiązek zmiany oznakowania gatunków w sposób odpowiadający szczególnym wymogom ustawodawstwa belgijskiego, 2) pozbawiają kupców możliwości uzyskania zwolnienia z zakazu posiadania rodzimych ptaków europejskich legalnie wprowadzonych na rynek w innych państwach członkowskich.

Komisja twierdzi, że ograniczenia te są środkami o skutku równoważnym do ograniczeń ilościowych w przywozie i jako takie są zakazane w świetle art. 28 WE. Po pierwsze bowiem wymogi przewidziane w prawie belgijskim prowadzą do obowiązku zmiany sposobu prezentacji gatunków ptaków legalnie wprowadzonych na rynek w innych państwach członkowskich a po drugie wymiana handlowa jest również utrudniona poprzez zakaz posiadania przez kupców pewnych ptaków legalnie wprowadzonych na rynek w innych państwach członkowskich.

Komisja nie wyklucza całkowicie, że pewne przeszkody w wymianie handlowej mogą być uzasadnione w tym zakresie, w świetle art. 30 WE, przez wzgląd na ochronę rzadkich gatunków o szczególnych cechach. Jednakże ustawodawstwo belgijskie nie czyni zadość tej podstawie uzasadnienia. Ponadto, w danym przypadku, belgijskie środki nie są ani niezbędne ani proporcjonalne dla realizacji takiego, zgodnego z prawem celu.

Skarga wniesiona w dniu 6 marca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej**(Sprawa C-106/08)**

(2008/C 128/41)

*Język postępowania: grecki***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Zavvos i N. Yerrell)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując środków niezbędnych dla zapewnienia, by wszystkie pojazdy po raz pierwszy dopuszczone do ruchu od 1 maja 2006 r. były wyposażone w urządzenie rejestrujące zgodnie z postanowieniami Załącznika IB do rozporządzenia (WE) nr 3821/85, i nie zapewniając wydania związanych z tymi urządzeniami kart kierowców, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 2 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 2135/98 w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 561 z dnia 15 marca 2006 r.,

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 2 ust. 2 rozporządzenia stanowi, że „Państwa Członkowskie zastosują środki niezbędne dla umożliwienia im wydania kart kierowców najpóźniej w dwudziestym dniu od dnia publikacji rozporządzenia (WE) nr 561/2006”

Rozporządzenie 561/2006 zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 11 kwietnia 2006 r. i wynika z niego, że obligatoryjny wymóg zamontowania tachografów cyfrowych we wszystkich pojazdach dopuszczonych do ruchu po raz pierwszy, wchodzi w życie w Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2006 r.

Republika Grecka odpowiedziała na uzasadnioną opinię Komisji w dniu 30 maja 2006 r. wskazując, że uwzględniając wszystkie ewentualne opóźnienia wypełnianie kart kierowców do tachografów cyfrowych powinno funkcjonować pod koniec 2007 r.

Komisja stwierdziła, że Republika Grecka nie przyjęła jeszcze takich środków a w każdym razie nie powiadomiła o nich Komisji.

Komisja zwraca się do Trybunału o obciążenie Republiki Grecji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 13 marca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-112/08)

(2008/C 128/42)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M.A. Rabanal Suárez i P. Dejmek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że poprzez brak przyjęcia przepisów ustawowych wykonawczych i administracyjnych niezbędnych dla dostosowania się do dyrektywy 2006/48/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe, a w szczególności do art. 68 ust. 3, art. 72, 73 ust. 3, art. 74, 99, 100 i 101, art. 110-114, art. 118 i 119, art. 124-127, art. 129-132, art. 133, art. 136, art. 144 i 145, art. 149, 152, art. 154 ust. 1, art. 155, załącznika V, VI (za wyjątkiem części I), załącznika VII-XII (z wyjątkiem załącznika X, część I, II i III), a w każdym razie poprzez niedoinformowanie Komisji o przyjęciu takich przepisów, Hiszpania uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin wyznaczony na dostosowanie prawa krajowego do dyrektywy 2006/48/WE upłynął dnia 31 grudnia 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 177, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie (Belgia) w dniu 17 marca 2008 r. — C. Meerts przeciwko Proost NV

(Sprawa C-116/08)

(2008/C 128/43)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie (Belgia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona wnosząca kasację: C. Meerts

Strona przeciwna: Proost NV

Pytanie prejudycjalne

Czy postanowienia klauzuli 2 pkt 4, 5, 6 i 7 porozumienia ramowego w sprawie urlopu rodzicielskiego zawartego w dniu 14 grudnia 1995 r. między ogólnymi organizacjami międzybranżowymi (UNICE, CEEP i ETUC), które figurują w załączniku do dyrektywy Rady 96/34/WE⁽¹⁾ z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC, należy interpretować w ten sposób, że w przypadku jednostronnego rozwiązania umowy o pracę przez pracodawcę bez ważnego powodu lub bez zachowania ustawowego terminu wypowiedzenia w chwili, gdy pracownik jest objęty systemem pracy w zmniejszonym wymiarze, należną pracownikowi odprawę z tytułu zwolnienia należy ustalić na podstawie wynagrodzenia zasadniczego, które zostaje obliczone tak, jakby pracownik nie zmniejszył wymiaru świadczonej przez siebie pracy, aby skorzystać z urlopu rodzicielskiego w tej formie w rozumieniu klauzuli 1 (*) pkt 3 lit. a) porozumienia ramowego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, str. 4.

(*) Przypis tłumacza: bez wątplenia sąd ma tu na myśli klauzulę 2.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 18 marca 2008 r. — Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL przeciwko Administración del Estado (administracja państwowa)

(Sprawa C-118/08)

(2008/C 128/44)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo (Hiszpania).